

[Dræbye]

der. Der er i øvrigt også en særlig tilskudsordning for beliggenhedskommunerne.

Derimod har lovforslaget på et enkelt punkt givet os anledning til en smule undren. Man kunne nemlig godt betragte det her som en hastesag, hvor myndighederne nu har besluttet sig for at løse et problem, som jo ikke er helt nyt. Nu har man fået forhandlet sig til rette om en måde at løse det på. Derfor bør man også anvende procedurer, som gør det muligt at gøre det hurtigt, som gør det muligt at sikre, at vi ikke får grundvandsforurening eller andre skadevirkninger. Her er det, éns undren kommer ind, for hvad er det så, lovforslaget lægger op til på disse områder? Ja, når de offentlige myndigheder skal handle i fællesskab, skal man for det første have et råd, som man skal snakke om tingene i. Man kan her ikke mere klare sig med at forhandle, sådan som man har forhandlet lovforslaget, eller sådan som man normalt samarbejder imellem staten og de forskellige kommunale myndigheder. Nu skal man have et råd, formentlig med et sekretariat m.m. Ikke nok med det, men hvis de offentlige myndigheder ikke kan blive enige, skal der sandelig være adgang for de offentlige myndigheder til at klage over hinanden, over de afgørelser, der træffes i den anledning.

Her synes jeg nok, at regeringen kunne have haft lidt mere mod til forenkling og sikret sig ved udformningen af lovforslaget, at vi var endt i en situation, hvor det virkelig var sådan, at det, der nu var opgaven, var at få gravet det skidt op, som er gravet ned. Man skulle også lade den holdning gælde, når det drejer sig om at afklare uenighed imellem offentlige myndigheder, sådan som man jo har ladet den være gældende – det er der andre der har været opmærksomme på – når det gjaldt andres klageadgang. Jeg synes, det er lidt bagvendt, at man nu er endt i en situation, hvor den eneste klageadgang, der er tilbage, er offentlige myndigheders klage over hinanden. Jeg synes ikke, man skal tage den konsekvens, at man nu skal indføre en hel masse klageadgange, som yderligere kan forsinke sagen, men jeg synes, man skulle ende med at sige, at nu gælder det om at få gravet skidt op.

Waldorff (VS):

Den konservative ordfører sagde, at han ikke havde fantasi til at forestille sig, hvad de miljømæssige og sundhedsmæssige konsekvenser kunne være, hvis ikke man fik gjort noget ved dette problem.

Det er ikke nødvendigt med så megen fantasi, for der findes faktisk en hel del konkrete sager. I meget vid udstrækning er det sager fra USA, der har givet de klareste beviser på, hvordan det faktisk kan gå. Ikke mindst Love Channel-affæren, som betød, at mange mennesker døde af kræft, at en hel by er blevet totalt evakueret, og at det ansvarlige medicinalfirma, som jeg mener at huske var Hoover Chemicals, har måttet udbetale millionerstatninger til folk. Det siger et par ting. Vi vil aldrig nogen sinde komme til at opleve noget, der ligner, i Danmark. På den anden side er det amerikanske samfund altså indrettet på den specielle måde, der gør, at det i langt højere grad reelt er den ansvarlige, der kommer til at betale. Det sker også mange gange, at de ikke gør det, men den amerikanske lovgivning giver i hvert fald på nogle punkter nogle muligheder, som vores egen helt klart – det viser dette forslag – ikke giver, nemlig muligheden for at forfølge de ansvarlige på forskellige måder. Det er i virkeligheden et af mine vigtigste kritikpunkter over for dette lovforslag. Jeg ved godt, at man ikke har fraskrevet sig muligheden for senere at få nogle af de ansvarlige virksomheder til at betale noget af det, men reelt har man med dette forslag givet afkald på at lade forureneren betale.

Man kan så diskutere frem og tilbage, hvordan man kunne have fået forureneren til at betale. Jeg kender al den diskussion, der er om lovgivning med tilbagevirkende kraft, men jeg vil sige, at i sådan nogle tilfælde, hvor virksomhederne – lad os bare sige Cheminova, men det er også Kemisk Værk Køge og andre virksomheder – reelt har kendt konsekvenserne af, hvad de gjorde, også da de gravede ned i 1960'erne, burde de betale. Vil man ikke gøre det med en lovgivning med tilbagevirkende kraft, måtte man gøre det ved at pålægge f.eks. kemikalieaffaldsproducerende industrier det, sådan at de indirekte kom til at betale de omkostninger. Det er ikke rimeligt, at folk, der betaler skat, skal betale næsten 1/2 mia kr. for at få ryddet op efter nogle virksomheder, som virkelig har scoret store profitter på produktionen af